

Pe malul celălalt (fragment dintr-un text-manifest)

Apa în care nu ne mai scăldăm, îi scaldă pe cei improvizați pe mal
Casele de carton sunt luate de viitură

Melc, melc, codobelc / Scoate coarne bourești
Și te du la baltă / De bea apă caldă

Ce ne hrănește astăzi e râul de sânge care va curge peste ei
Generațiile viitoare vor face baie în ...

Nadășul e portocaliu-argilos
Canalul Morii e verde-mâlos
Someșul e gri-petrol
Pârâul Calvaria e alb-lăptos
Colentina e verde-algală
Dâmbovița e de 25 de ori mai poluată decât cel mai mare grad existent de poluare al unui râu

Undeva în Argentina sunt râuri roșii de sânge de la abatoare
Undeva în Indonezia un râu e o groapă de gunoi multicoloră
Dar noi nu suntem acolo, suntem aici

Iar Apa în care nu ne mai scăldăm, devine doar utilitară
Prinsă într-o centură de beton, nu ne mai lasă să o atingem

Și te du la Dunăre / De bea apă tulbure

În oraș, apa nu adapă
Nu e rece
Nu e cristalină
Nu o avem
O acoperim ca să nu o pierdem
O folosim și o lăsăm să moară
Și ea ne lasă să murim

Gâl,gâl,gâl,gâl

Lactatele se spală în apă

Carnea se spală în apă

Sângele se spală în apă

Mai demult și canalu' era liber, dar l-au acoperit că mirosea îngrozitor. Mai ales vara. Acuma, cu încălzirea globală, nivelul apelor scad. Cine va asigura că în canal va fi apă suficientă? Dacă nu, atunci iar va fi un canal mirositor. Apropo, cei de la primărie vor căra apă cu găleata?

Generațiile viitoare se vor spăla în lactate, carne și sânge

Generațiile viitoare vor transforma albiile betonate de azi, secate, în piscine umplute cu furtunul

Da' malu' e curat. Apa e murdară.

Îmi trece o moarte pe Siret.

Îmi trece o moară pe șiret.

Curg boli și frici și plastic și frigidere și păpuși barbie și râdem și facem poză tuturor bucăților amuzante de gunoi care ne iau prin surprindere

Ne amuză pentru că locul lor nu este acolo

Ne amuză dislocarea

Malul e modern

Îmbrăcat în granit

Iluminat public

Malul e al celor care au curaj să se apropie de el

Malul e al celor care au nevoie de el

Malul e al celor care îl observă

Gulerul de beton care ține apa ne va strânge pe noi

On the Other Shore (fragment from a manifesto-text)

The water we no longer bathe in
now bathes those makeshift souls on the bank
Cardboard houses swept away by flood

Snail, snail, little horned one / Stick out your ox-like horns
And go to the pond / To drink warm water

What feeds us today is the river of blood that soon will flow over them
Future generations will bathe in...

Nadăș runs orange, clay-like
The Mill Channel, a swampy green
Someș is slick petrol-grey
The Calvaria Stream, milk-white sheen
Colentina, with algae bloom
Dâmbovița, twenty-five times filthier than the worst pollution known to any river

Somewhere in Argentina, there are blood-red rivers from slaughterhouses
Somewhere in Indonesia, a rainbow river of garbage
But we are not there, we are here

And the water we no longer bathe in becomes only utilitarian
Trapped in a concrete belt, it no longer lets us touch it

You go to the Danube/ To drink muddy water

In the city, water no longer quenches
It is not cold
It is not clear
We don't have it
We cover it, afraid to lose it

We use it, and let it die
And it lets us die
gulp, gulp, gulp, gulp
Milk is washed in water
Meat is washed in water
Blood is washed in water

*Back then, even the channel was free, but they sealed it because it smelled awful. Especially in summer.
Now, with global warming, water levels are dropping. Who will make sure there's enough water in the
canal? If not, then it will be a stinking canal again. By the way, will the city hall carry water in buckets?*

Future generations will wash in milk, meat, and blood
Future generations will turn today's cracked and dry concreted riverbeds into pools filled by hose

But the shore is clean. The water is dirty.
A death drifts by on the Siret.
A mill floats down my shoelace (şiret).

Diseases and fears and plastic and fridges and Barbie dolls drift past and we laugh and take pictures of
every funny piece of trash that catches us off guard
It amuses us because it doesn't belong there
We're amused by dislocation

The shore is modern
Draped in granite
Publicly lit

The shore belongs to the brave — those who dare draw near
The shore belongs to the needy — those who have nothing else
The shore belongs to the watchful — those who see

And the concrete collar that holds the water in place will someday
choke us

despre poem

Am început cu ideea unui text-manifest despre relația pe care o avem ca locuitori ai metropolei cu râul care îl străbate - în cazul Clujului, Someșul, în cazul Bucureștiului, Dâmbovița. Lentila documentară urmărea transformările urbanistice care influențează raportarea la mal și apă. Mă interesa cum lucrările de modernizare crează un dublu standard: malul e renovat, curat, amenajat, dar apa e din ce în ce mai murdară, poluată și secată. În plus, transformările asupra malului influențează cine mai are acces la apă, implicit felul în care ne mișcăm prin oraș, în care tranzităm în jurul acestei resurse vitale, și felul în care o putem percepe ca resursă, peisaj sau spațiu public comun. În plus, aceste schimbări în peisajul urban afectează felul în care malul devinde mai accesibil sau nu, cum îi include pe unii și îi îndepărtează pe alții.